

Spørgsmål 4:

I forbindelse med svaret på *spørgsmål 4* bedes det uddybet, hvad der ligger i „organiseret indvandring“, samt om der ikke heri ligger en uheldig diskrimination mod personer, der uden for det nævnte tilfælde har skaffet sig arbejdstilladelse.

Svar:

Ifølge lovforslagets § 1, stk. 3, sidste punktum, kan socialministeren fastsætte regler om, at nærmere angivne persongrupper får adgang til lovens ydelser efter kortere tids ophold her i landet end 6 uger.

Udvalget anmodede ved spørgsmål 4 om at få oplyst, hvad der tænkes på ved udtrykket „nærmere angivne persongrupper“ i den foreslåede bestemmelse. I svaret herpå blev det bl. a. anført, at bestemmelsen kunne tænkes anvendt med hensyn til personer, der tilflytter som led i organiseret indvandring med henblik på beskæftigelse i Danmark, for så vidt de pågældende ikke måtte være omfattet af overflytningsbestemmelser som omhandlet i § 20.

I tilslutning hertil kan det oplyses, at formålet med hovedreglen i lovforslagets § 1 stk. 3, 2. punktum, om en ventetid på 6 uger efter tilflytning er at modvirke en eventuel interesse i at melde flytning til Danmark med det formål at opnå lovens hjælpeydelse. Når en person flytter til Danmark som led i en organiseret indvandring med henblik på beskæftigelse i Danmark, synes den pågældende derved at have dokumenteret, at formålet ikke er at opnå sygehjælp i Danmark, og dette kunne tale for, at undtagelsesbestemmelsen blev bragt i anvendelse i sådanne tilfælde, men det kan ikke udelukkes, at der kan være tilfælde, hvor undtagelsesbestemmelsen bør bringes i anvendelse også vedrørende andre tilflyttere.

Det bemærkes i denne forbindelse, at de hidtil afsluttede socialforsikringsoverenskomster mellem Danmark og andre lande i almindelighed indeholder bestemmelser om, at personer, der er omfattet af offentlig sygesikring i det ene kontraherende land og flytter til et andet land, opnår adgang til sygehjælp gennem det sidstnævnte lands sygesikring uden ventetid (dog ikke, hvis formålet med tilflytningen har været at opnå sygehjælp). Sådanne bestemmelser vil

med hjemmel i § 20 fortsat kunne afsluttes, og det må forventes, at der vil blive søgt afsluttet flere sådanne overenskomster med stater, hvorfra der finder tilflytning sted til Danmark.

Spørgsmål 5:

Vil en tilslutning til De europæiske Fællesskaber medføre, at den danske sygesikring også kommer til at omfatte de familiemedlemmer, den vandrende lønmodtager efterlader i hjemlandet?

Svar:

I forbindelse med dansk tilslutning til De europæiske Fællesskaber må Danmark påtage sig at bringe de regler om social tryghed for vandrende lønmodtagere, der gælder i forholdet mellem de nuværende medlemsstater af fællesskaberne, i anvendelse. Herefter skal dansk sygesikring i visse tilfælde yde refusion til en anden medlemsstats sygesikring af udgifter til sygehjælp til personer, hvis forsørger er beskæftiget i Danmark. Omvendt vil Danmark i visse tilfælde få adgang til refusion fra en anden medlemsstats sygesikring af udgifter ved sygehjælp her i landet til personer, hvis forsørger er beskæftiget i den pågældende medlemsstat. De nævnte bestemmelser om social tryghed for vandrende lønmodtagere åbner dog mulighed for, at to eller flere medlemsstater ved gensidig overenskomst helt eller delvis kan give afkald på sådanne refusioner.

Familiemedlemmer, der opholder sig i udlandet, vil ikke være omfattet af dansk sygesikring i den forstand, at de skal henvende sig til danske myndigheder om sygehjælp. Sygehjælpen til de pågældende forudsættes at blive ydet af læger, tandlæger m. fl. i det land, hvori de opholder sig, og efter de i det pågældende land gældende regler, men som nævnt vil den offentlige sygesikring i det pågældende land undertiden kunne begære refusion fra Danmark af de udgifter, der har været forbundet med hjælpen.

Spørgsmål 6:

Er reglen i § 1, stk. 3, i overensstemmelse med pligterne i henhold til det frie nordiske arbejdsmarked, pligterne, som måtte hidrøre fra tilslutning til de europæiske fælles-